

РЕШЕНИЕ

№ 1004

гр. София, 15.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 19.01.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова

ЧЛЕНОВЕ: Калинка Илиева

Мирослава Йорданова-Великова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **2765** по описа за **2023** година докладвано от съдия Калинка Илиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Образувано е по искане на „В., Н. И Л.-2014“ ЕООД за „отмяна“ на решение № 3846/14.6.2021 г., постановено по КНАХД № 3581/2021 г. на XXIII кас.с-в на АССГ. С това решение е оставено в сила решение от 19.2.2021 г., постановено по НАХД № 14175/2020 г. на СРС, НО, 94 с-в, с което пък е потвърдено наказателно постановление /НП/ № 23-003199/28.9.2020 г., издадено то директора на дирекция „Инспекция по труда“, с което на „В., Н. И Л.-2014“ ЕООД е наложена имуществена санкция от 1500 лв. на основание чл. 415, ал. 1 Кодекса на труда /КТ/.

С друго, постановено по-късно, решение № 7424/6.12.2022 г., по КНАХД № 8048/2022 г. на АССГ, е отменено решение № 20019168 от 7.3.2022 г., по НАХД № 14123/2020 г. на 4 с-в, както и е отменено НП № 23-003197/28.9.2020 г., издадено от директора на дирекция „Инспекция по труда“, с което на „В., Н. И Л.-2014“ ЕООД е наложена имуществена санкция от 1500 лв. на основание чл. 415, ал. 1 Кодекса на труда /КТ/.

Искателят твърди, че са постановени от два различни състава на АССГ две противоречиви решения, по отношение на същите страни и на същото основание – отмяна на решения на СРС, с които са потвърдени НП, издадени отново на едно и също основание – налагане на имуществена санкция от 1500 лв. за неизпълнено в срок предписание, обективизирано в протокол № ПР 2019122 за извършена проверка от 24.7.2020 г., в който по т. 9 – по отношение изплащане на трудово възнаграждение за

м. юли 2019 г. на Д. Б. Д..

Твърди се, че е налице отменително основание по чл. 239, ал. 4 АПК доколкото са налице две противоречиви решения между същите страни, за същото искане и на същото основание.

Ответникът – директорът на дирекция „Инспекция по труда“ оспорва предложението твърди, че предметът на двете дела е бил различен. Искането е недопустимо. Дори и да се приеме, че би могло да се приложи чл. 239 АПК, то отново не е налице основанието, сочено там. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на претендираното от насрещата страна възнаграждение. Представителят на СРП счита, че искането е недопустимо. Моли да се отхвърли касационната жалба и решението на СРС да се потвърди..

Настоящият състав на АССГ, след като разгледа изложените в него обстоятелства, взе предвид становищата на страните и събраните по делото доказателства, намира следното:

Предложението за възобновяване на административно-наказателното производство е направено от лице съгласно чл.72, ал.1, т.2 от ЗАНН и по отношение на актове по чл. 70, ал. 1 ЗАНН.

Искателят твърди, че подаденото искане е такова за отмяна по реда на АПК и при наличие на предпоставките по чл. 239, т. 4 АПК.

Искането му бе разгледано и от ВАС, като бе образувано адм.д. № 5202/2023 г., по което с влязло в сила определения ВАС е приел, че такова искане е недопустимо да се разгледа от ВАС, на соченото основание. Доколкото се касае за НП, то приложим е ЗАНН и в случая – производството по възобновяване на влезли в сила решения.

Същевременно обаче, при разглеждане допустимостта на искането следва да се отбележи, че искателят не излага твърдения за наличието на основанията по чл. 72, ал. 2 ЗАНН, което е предпоставка за допустимост на искането.

На следващо място, не може да се направи извод, видно от представените доказателства за това, че са налице такива предпоставки. В нормата на чл. 72, ал. 2 ЗАНН не е предвидена правната възможност да се поиска възобновяване при наличие на предпоставки, съвпадащи с тези, каквито са предвидени по чл. 239, т. 4 АПК, а именно между същите страни, за същото искане и на същото основание е постановено друго влязло в сила решение, което противоречи на решението, чиято отмяна се иска.

Отделен е и въпросът, че жалбоподателят не излага такива твърдения. Той твърди, че са постановени две противоречиви решения на АССГ, като с едното се отменя едно НП, а с другото – потвърждава. Действително, се установява, че страните са същите, санкциите и правното основание, на които са наложени, съвпадат, но се установява също така, че не е налице съвпадение на наказателните постановления – те са с различни номера, както и се установява, че те са постановявани за различни деяния, макар и приличащи си. А именно, установява се, че по отношение на искателя са налагани имуществени санкции за това, че не е изпълнил предписание да изплати трудово възнаграждение за м. юли 2019 г. на служителя Д. /така НП № 23-003199/28.9.2020 г./, а другата санкция, за която е издадено НП № 23-003199/28.9.2020 г. е за това, че искателят не е изпълнил предписание да изплати трудово възнаграждение за м. май 2019 г. на служителя Д.

Предвид така установеното съдът намира, че искането следва да се остави без разглеждане.

Воден от горното, X-ти касационен състав на АССГ,

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ искането на „В., Н. И Л.-2014“ ЕООД за „отмяна“ на решение № 3846/14.6.2021 г., постановено по КНАХД № 3581/2021 г. на XXIII кас.с-в на АССГ, с което е оставено в сила решение от 19.2.2021 г., постановено по НАХД № 14175/2020 г. на СРС, НО, 94 с-в, с което пък е потвърдено наказателно постановление /НП/ № 23-003199/28.9.2020 г., издадено то директора на дирекция „Инспекция по труда“, с което на „В., Н. И Л.-2014“ ЕООД е наложена имуществена санкция от 1500 лв. на основание чл. 415, ал. 1 Кодекса на труда /КТ/ - за това, че не е изпълнил предписание да изплати трудово възнаграждение за м. юли 2019 г. на служителя Д. Б. Д..

Решението НЕ подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.